

మితికధలు

ట్రాంగ్-ట్రాంగ్....ట్రాంగ్-ట్రాంగ్....

ట్రాంగ్

“హలో మూర్తి స్పీకింగ్.”

“హలో.”

“హలో, మూ....”

“హలో! హైదరాబాదునుంచి కృష్ణా ఎక్స్ప్రెస్ ఎన్ని గంటలకు వస్తుంది? ఏమన్నా లేకుండా?”

“కృష్ణా ఎక్స్ప్రెస్ హైదరాబాదునుంచి రాదనుకుంటానండీ.”

“అదేంటి? కేన్సిల్ అయిందా? లేక ఫోతే ఏమన్నా ఏక్విడెంటా?”

“అవ్వేమీ కాదండీ.”

“మరెందుకు రాను?”

“అది హైదరాబాదు నుంచి కాదు. సికింద్రాబాదు నుంచి వచ్చేది.”

“ఎవరయ్యా సువ్యూజోకు లెయ్యడానికి కూర్చున్నావా అక్కడ లేకపోతే రైళ్ళు ఎప్పుడొస్తాయో చెప్పడానికి కూర్చున్నావా?”

“ఎందుకూర్చున్నానో చెప్పుకోండి చూద్దాం?”



“వాట్ నాన్నెన్నో యూ ఆర్ టాకింగ్? ఒళ్ళేమన్నా తిమ్మిరి తిమ్మిరిగా వుందా? ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా?”

“అసలు మీరెవరితో మాట్లాడుతున్నారో తెలుసా? ఇది రైల్వే ఎంకౌంటర్ కాదు. లారీ ఆఫీసు— అవతలివైపునుంచి అసలు ఎవరు మాట్లాడుతున్నారో, ఏం మాట్లాడుతున్నారో, అది రైల్వే నెంబరా. రాంగ్ నెంబరా అని కూడా కనుక్కోకుండానే, విని పించుకోకుండానే, ఆ రైలు ఎన్నిగంటలకు వస్తుంది, ఈ రైలు ఎన్నిగంటలకు వస్తుంది ఎంత లేకుండా అంటూ సుత్తి కార్యక్రమాలు దంచే మీవంటి వాళ్ళని....”

“క్లిక్”

“అసలేం చెయ్యాలో తెలియడం లేదు. చస్తున్నాం ఈ వెదప ఫోన్లతో! రోజుకి వంద ఫోనులు. ప్రాణాలు తీసేస్తున్నారు. మా ఖర్మకాలి ఆ రైల్వే నంబరూ, మా నంబరూ....”

(అవతలాయన పెట్టేసి చాలా సేవయింది. అయినా ఈయన.... ఇదే కడుపు మంట.... అంటే—)

—విశ్వనాథ సావనిశాస్త్రి

“వైదగిర మూడేళ్ళు పనిచేసినట్టు ఓ సర్టిఫికేట్ ఇస్తే ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్చేంజిలో రిజిస్టర్ చేయించుకుంటాడు. నెలరోజులలో ఉక్కు ఫాక్టరీలో ఏవో ఉద్యోగానికి పిలుస్తారట” అన్నాడు కరటక రావు.

“సర్టిఫికేట్ కేంగాని, ఎంప్లాయిమెంట్ కార్డెటర్ కి సీనియారిటీ అక్కర్లేదా!” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా ప్రేమా ఇండస్ట్రీస్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ అమాయిక రావు.

“ఆ తిప్పలేవో మేం పడతాం.... ఓ సర్టిఫికేట్ ఒకటి రాసి పడేద్దూ. మా వాడి పేరు శతకోపం. వయస్సు ఇరవై రెండు. 1979లో టెన్త్ క్లాసు కంపార్ట్ మెంటర్ గా పాస్ అయ్యాడు. మనిషి మనవాడే.”

“సీలాంటి బిజీమనిషి నా దగ్గిరికి రావడమే ఓ విశేషం. ఆ అబ్బాయి వివరాలు ఓ చిన్న స్లిప్ మీద రాసి ఇయ్యి. టైప్ చేయించి సంతకం చేసి ఇస్తా.”

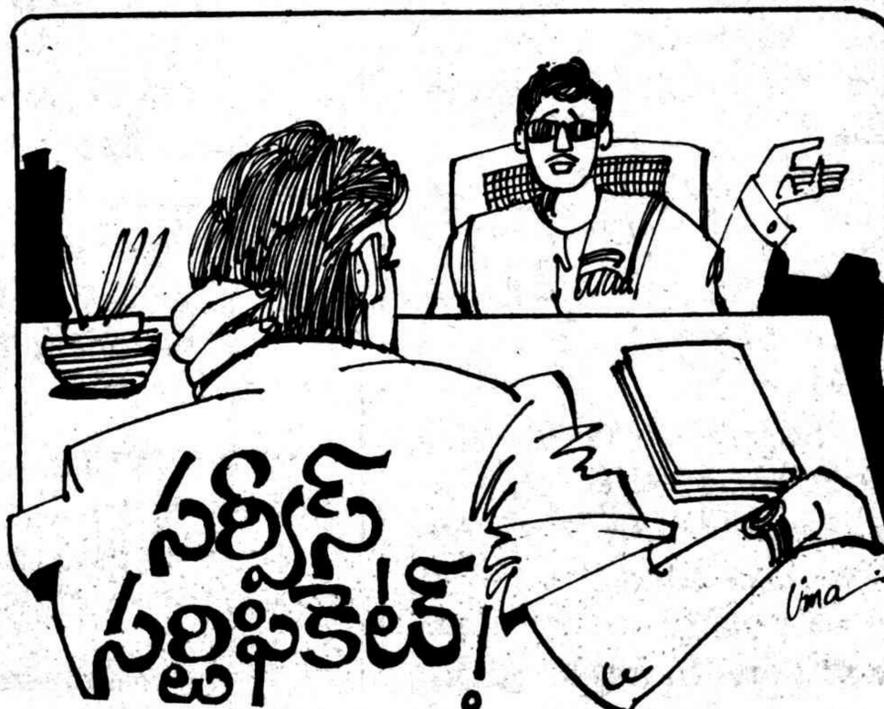
“థాంక్స్.”

ఇంటర్ కామ్ లో టైపోకి విషయం డిక్టేట్ చేసి, గత మూడు సంవత్సరాల నుండి ఆ రోజు వరకూ ప్రేమా ఇండస్ట్రీస్ లో పక్కర్ గా పనిచేసినట్టు, కాండక్టు, కారెక్టర్ చాలా మంచిదని, నిజాయితీ పరు

డనీ, భవిష్యత్ లో మంచి జరగాలని కోరుతూ, ఓ సర్టిఫికేట్ ఇచ్చాడు ప్రేమా ఇండస్ట్రీస్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్.

“థాంక్స్ సర్.... మళ్ళీ కలుస్తాం.”

శ్రమపడి సర్టిఫికేట్ ఇప్పించినందుకు ఓ వందరూపాయిలు ఫీజ్ తీసుకొని మరో పనిమీద అర్జంట్ గా వెళ్ళిపోయాడు కరటక రావు.



“వట్నార్ రైట్”

“ఓ.కె. బై”

“బై”

బైటకీ వచ్చాక శతకోపం నుంచి తను

ఓ వారం తర్వాత ఈ క్రింది లాయర్ నోటీస్ ప్రేమా ఇండస్ట్రీస్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ అందుకున్నాడు.

“నా క్లయింట్ శతకోపం మీ ప్రేమా